

Sygn. akt IV Uz 9/22

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

po rozpoznaniu sprawy z odwołania S. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

z 20.06.2022r., Nr (...)

o świadczenie uzupełniające

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu

z 16 listopada 2022r., sygn. akt IV U 387/22

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 16.11.2022r., Sąd Okręgowy w Sieradzu, po analizie złożonego przez stronę oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku i źródłach utrzymania, odmówił ustanowienia dla S. M. pełnomocnika z urzędu. Zdaniem Sądu, wnioskodawca nie wykazał aby nie mógł ponieść bez uszczerbku dla utrzymania rodziny kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Przyznanie pełnomocnika z urzędu jest instytucją wyjątkową, której nie można interpretować rozszerzająco, rozciągając jej stosowanie na sytuacje, nie spełniające dyspozycji art. 117§2 kpc.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca wskazywał, że oszczędności które posiada, są rezerwą przeznaczoną na zakup węgla.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowej oceny stanu majątkowego wnioskodawcy oraz prawidłowo zastosowanych przepisów prawa. Sąd Okręgowy w pełni podziela tę ocenę przyjmując ją za własną. Zgodnie z art. 117§1 k.p.c. i art. 117§2 k.p.c. osoba fizyczna, zarówno zwolniona jak i niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Sąd, zgodnie z art. 117§5 k.p.c. stwierdzi, że uwzględni wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, tylko w sytuacji gdy udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Podstawowym zadaniem Sądu jest więc rozpatrzenie celowości udziału adwokata w sprawie (por. postanowienie SN z 8.03.1972r., I PZ 6/72). Przyjmuje się, iż sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy strona (uczestnik postępowania) domagająca się ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie jest w stanie sama poprowadzić swych spraw przed sądem, czyli innymi słowy, gdy jest nieporadna życiowo lub z innych względów niezdolna do

kompetentnego działania w sprawie, albo sprawa jest na tyle skomplikowana faktycznie lub prawnie, że tylko pomoc dobrze przygotowanego prawnika może zapewnić stronie należyte jej prowadzenie. Przyjmuje się w związku z tym, że ustanowienie pełnomocnika z urzędu powinno mieć miejsce wyłącznie w sytuacjach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2.03.2005r. w sprawie III CK 533/04).

Takie w ocenie Sądu nie zachodzą w niniejszej sprawie. Postępowanie, którego dotyczy wniosek, nie może być uznane za skomplikowane, bowiem sprowadza się do oceny orzeczniczej, tj. ustalenia, czy odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy. Oceniając sytuację materialną odwołującego, to rację ma Sąd Okręgowy, że wnioskodawca nie wykazał, aby nie mógł ponieść bez uszczerbku dla utrzymania rodziny kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Do takiego wniosku prowadzi analiza przedłożonego przez wnioskodawcę oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku i dochodach oraz źródłach utrzymania.

Trzeba przypomnieć, że zwolnienie od kosztów sądowych (ew. przyznanie pełnomocnika z urzędu), powinno być przyznawane w sytuacjach wyjątkowych. Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które ze względu na ich szczególnie trudną sytuację materialną nie mogą ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, zwłaszcza osób bezrobotnych, chorych, samotnych, bez źródeł stałego dochodu i bez majątku, w przypadku których oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów naruszyłoby ich prawo do sądu. Ubiegający się o taką pomoc powinien w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia środków utrzymania koniecznych dla siebie i rodziny. Dopiero, gdy poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające, może zwrócić się o pomoc Państwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27.07.2016r., V CZ 34/16, z 8.04.2019r. IV CZ 19/19).

Podzielając zatem stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w zaskarżonym postanowieniu i jego uzasadnieniu, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Z:

odpis postanowienia doręczyć w-cy z pouczeniem o niezaskarżalności.